

Megjelenik e lap mindennap,
pénteket kivéve.

Előfizetési ár:
Helyben a hátralévő színiidényre 2 frt. 50 kr.
Vidékre " " " 3 " — "
Helyben egy óra 1 „ oszt. ért.

Mindennemű hirdetések elfogad-
tatnak: kétszer hasábozott sorok
5 újkr., ismétléseknél 3 újkr.
Kincstári díj minden hirdetésről 30 újkr.

AZ ELSŐ MEGYOTT AZ ALMAFÁK ALATT.

(folytatás)

Alig vártam, hogy vacsoráljunk. Ugy tet-
szett mintha ma este minden sokkal lassabban
történnék meg mint máskor, az asztalt olyan vég-
hetetlen iassan terítették, a tálalást pedig éppen
nem győztem aztán várni. Türelmellenségem Má-
tyás bácsi előtt is felöltő volt.

„Mi lette magát amice?”

„Engem kérem alázatossággal? . . . semmi,
éppen semmi sem, nagyon jól érzem magam, friss
egészségben vagyok.”

Az öreg Matyás bácsi (így hívtuk Bög ura-
mat) megnyugodott abban, hogy jól érzem hála
Istennek magamat.

Az asztalnál szemben kellett mindig ülnöm
Agnessel. Máskor sem mertem jó formán a szem-
ébe nézni, hát még most! Csak fél szemmel
találtam egyszer ránézni, s akkor is olyan za-

varba jöttem, hogy só helyett borsot, (bors he-
lyett vizet adtam az öreg urnak.

„Öcsém uram, nem szeretem a dolgot! ma-
ga ma szörnyen confusus frater.”

Ágnes elnevelte magát.

Én meg nem szóltam rá semmit. Éreztem,
hogy fülig vagyok elpirulva. Végre felkeltünk az
asztaltól.

Az öreg ur pipára gyújtott, s azt mondá,
hogy szokása ellenére ma egy cseppet sem ál-
mos, pedig máskor az ágyba nyelte el az utolsó
falatot. Ha azt mondták volna, hogy a város
minden kéménye kigyult, nem ijedtem volna meg
jobban, mint most. Eszembe jutott hátha az öreg
uruak kedve kerekedik mesézni! na csak e kéne
még. A többi társaim elszökdöstek, neogy őket
vegye elő, csak ketten maradtunk az öreg ural.
Ágnes mikor kiment rám nézett, mintha kérni
akart volna, hogy ne késsek sokáig. Félelmem
és ijedségem még inkább nőtt, midőn az öreg
ur pipával kínálgatott.

„Köszönöm szépen, nem vagyok dohányos...”

„Ugyan hogy mondhat effélet, egész nap ki nem esik a pipa szájából. Töltsön rá.“

„Azaz szoktam pipázni biz én, de ma egyáltalában nem kívánom...“

„Na már az más... de ülni csak leül, vagy tán ma azt sem kívánja a teste? Beszéljessünk egy keveset a míg elálmosodom, ugy is korán van még lefekünni az ily magaforma emdereknek.“

Megállott a vérkeringés bennem e szavakra. Ha ez az ember elkezd most beszélni, éjjelleg sem lesz vége. Hátha még belémelegszik! Ugy tettem mintha nem hallottam volna mit mondott, jó éjszakát kívántam.

Nem ért semmit, nem lehetett rajta kifogni.

Isten veled „légyott!“ Isten veletek szép álmaim!

Ha elkésem, mit fog mondani Ágnes? Oh bizonyára a mily forró szerelemre gyulasztották versem, éppen annyira meghidegíti ez elmaradásom...“

Még egyszer megpróbáltam a menekvést, de hasztalan volt újból. Minden szabadásaim dacára ott kellett vele maradnom.

Hej csak ne lett volna Ágnesnek apja, de hogy maradtam volna, de hogy maradtam volna!

És az öreg ur elkezdett nekem beszélni katonaviselt dolgairól, ez tartott egy jó darab ideig. Aht hittem, hogy mikorra végére ér, talán csak elálmosodik. De hogy álmosodott. Elkezdett beszélni nekem, hogy még kikkel szolgált ő, s ezeknek a historiáit. Na mire ezt elvégzé csak megszán az Isten s elküldi az ő angyalait, hogy álmra ringassák az én Mátyás bátyámat.

„Hátha még a madridi forradalmat meg Páris bevételit hallaná öcsémuram! ott volt ám még a baj!“

Most már tökéletesen végem van, ha ezeket is elakarja mondani. E mellett ha az Isten is velünk lesz, szépen kiviradunk.

„Elmondja édes jó Mátyás bácsi holnap... ma már mondott eleget ugy is...“

„El én akár ma is“ vágott szavamba az öreg ur.

„De mára mégis csak elég lesz... az idő is későre járhat, fogadom Mátyás bátyám is álmos már.“

„Tudja a gölya, sehogy sem jön szememre az álom.“

Darab ideig mind egyebeket beszéltem, csak hogy belé ne kezdjen a madridi forradalmába, mikor aztán láttam, hogy nincs menekvés, leültem egy karszékbe s hallgattam. Bár tehettem volna, hogy ne is gondolkodjam, legalább nem állott volna az eszem Ágnesen.

De hisz nem kerülheti el senki a maga sátmát!

És elkezdte nekem beszélni a madridi forradalmat. Én pedig dacára annak, hogy véghetlenül ingerelt voltam, a mese elején mindjárt elnyugodtam az Urban. Mátyás bácsi pedig annyi lelkesedéssel, annyi tüllel beszélt, hogy nem is vette észre milyen jó izüen alszom. Szerencsémre a hortyogás nem volt termézetem.

Mikor már egy jó darabig beszélt megint, egyszer csak megszólit.

„Ugylátszik amice maga nem igen figyelmez.“

„Ellenkezőleg, csupa fül vagyok...“

Pedig nem hallottam egy árva szót se belőle.

„Hát hogy tetszik?“

„Mondhatom gyönyörű... csupa élvezet hallgatni.“

„Hát melyik része tetszik leginkább?“

„Kivételek... minden kivétel nélkül az egész forradalom története. Leginkább Páris bevétele...“

„Hisz még el sem mondtam... arra csak most jövök rá.“

De a mi sok, az mégis csak sok! Én tovább ki nem áthatom.

„Hát kérem szépen, hosszú erősen az a Páris bevétele?“

„Nem erősen, egy órácskánál bizonyosan nem fog tovább tartani.“

Én meg elhatároztam, hogy inkább beugrom tizszer a Dunába, minthogy végig hallgassam.

(folytatjuk.)

Holdvilágos szép estvéken...

Holdvilágos szép estvéken
Elmereng a lányka,
Hogy az égen hány csillag van
Titkosan számlálja...

„Szép leánykám! — hogy hiányzik —
Észre azt nem veszed —
A két legszebb csillag onnan:
Gyönyörű két szemed...?!“

OLIZÁR.

Szép vagy oh...

Szép vagy, oh hölgy! szeretlek én,
Nem tagadom, mert az igaz, —
Te vagy napjaim bús völgyén
Égig csucsorodott vigasz.

Szeretem sárga szemedet...
Sötét sürtü homlokodat,
Szamóczával összekévert
Szirup-édes két ajkodat.

Szeretlek, mint életemet...
Jobban mint telt poharamat,
— Ezen a czudar világon
Egyellen egy barátomat. —

Ki ne is szeretne téged?!
Hisz az angyal ördög hozzád;
Nem is hiszem hogy valaha
Nem mennyország volt a hazád...

Azért jöttél le a földre,
Hogy boldogítsd életemet,
Rózsaszaggal áraszszad el
Érted égő kebelemet...

Nem kérek hogy szerelemmel
Viszonzod forró lángomat.
Csak azt tedd meg a kedvemért...
Borotvöld le bajuszodat.

TAR CSATÁR.

Vegyések.

Kolozsvár, január 8-án, 1860.

Házi zenekörünkben mai napon előadatott:

1. Nyitány „Zampa” dalműből, Heróldtól.
2. Magány-dal, Tóthfalusi nemzeti színházunk tagjától.

3. Szavalat Petőfi és Tompa műveikből.

4. Hatos zene „Rigolettó”ból.

5. Fuvola változatok Tersáktól, elbadá Fröhlich ur, a ki jelenleg egy itt nálunk talált „tárogató”n gyakorolja magát.

6. Zongora változatok Cajetan urtól mesterileg előadva, azonban hiányzott belőle amaz érzés, melyet a hideg kótába belé önteni nem lehet, mely nélkül a zenének, bármily remek technikával legyen is előadva, reánk — népünkre hatása nincs...

7. Záradékol: Hatos „Torquato-Tasso” dalműből.

Reményünk van jövő vasárnapon Fröhlich ur tárogatóját meghallhatni.

— Január 10-ki kolozsvári vásárunk elkezdődött vasárnap délután oly csendben, minő szokott lenni akkor, midőn az embereknek nem igen van kedvök a szabadban ancsorogni.

Mind az eladókra, mind a vevőkre gyenge való biz ez. Kivétel a moldovai csemegész, a ki majd mindenét elárulta. Hiában! szeretjük az édességeket, meg a szép szót, — a ki az igazat megmondaná, még tán meg is tudnánk reá haragudni, azért inkább elhallgatunk vele.

— Az első hál a redout-teremben folyó január hó 15-én leend, melynek egész jövedelme a Muzéum

pénzalapjának szaporítására fordítatik, s ezért elismerést és köszönetet érdemel a bérlő ur, valamint jó, jövedelmes dalidókat.

— A színigazgatóság dúsán felszerelt színházi ruhatárából álczás öltözetek minden álczás tánczvilági alkalomra kaphatók méltányos áron.

— Wild a híres tenorének, ki 50 évig énekelt, Bécsben meghalt, 70 éves korában, ujév estéjén.

— Suck Róza földinénk Brünben ad violoncellon hangversenyeget, nagy tetszés közt.

Érkeztek.

¹¹/₁ Peters Ferdinánd, cs. k. hiv., Bonczidáról.
Kovács Károly, földb., N.-Enyedről.
Csiki Márton, földb., M.-Vásárhelyről.
Somai Pál, földb., Dézsről.

¹²/₁ Báró Kemény Gábor, N.-Enyedről.
Papp László, iskolaigazgató, Szamosújvárról.
Pavel Mihály, lelkész, Szamosújvárról.

Elutaztak:

¹¹/₁ Kabós József, földb., Somajra.
Dávid István, kereskedő, J.-Járára.
¹²/₁ Benedikt Miklós, földb., Botházára.
Báró Löwenthal Samu, Beszterczére.
Peters Ferdinánd, cs. k. hiv. Bonczidára.
Somai Pál, földb., Dézsre.
Lászlófi Sándor, földb., Dézsre.
Dávid István, kereskedő, Parára.
Kovács Károly, földb., N.-Enyedre.
Csiki Márton, kereskedő, M.-Vásárhelyre.

Bécsi börze.

Január 9-én. Földteherm. Magyar 73.—25. Temesi 72. Erdélyi 70.—75. Arany 6.—91. Ezüst 124—25.

(24)

(1—1)

TAUFFER JÁNOS

czukrászatában naponta friss és legfinomabb farsangi fánk, délelőtt 11 órától fogva kapható, darabja 5 új-krajczárjával; egyszersmind minden másnemű tészták, torták és kuglhopsok iránti megrendelések elfogadtatnak, és a legjutányosabb ár mellett legpontosabban teljesítetnek.

Johann Tauffer

empfehlte in seiner Zuckerlächerei seine geschmackvollen Faschings-Krapfen, welche täglich von 11 Uhr an, das Stück zu 5 xr. O. W., zu bekommen sind; nicht minder werden Bestellungen auf alle Arten von Bäckereien, Torten und Kuglhopf angenommen, und auf das billigste prompt effectuirt.

Tulajdonos és felelős szerkesztő: HAVI MIHALY.

BARÁTI SÁNDOR jutalomjátéka

BÉRLET

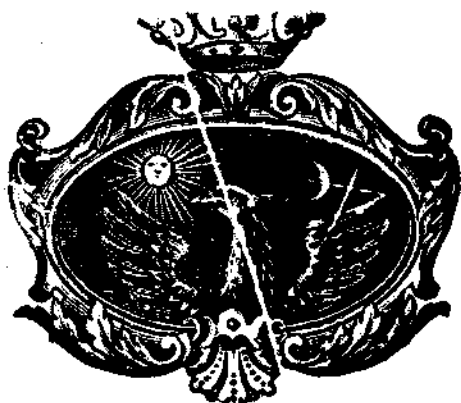
SZÜNET.

NEUZEI

SZÍNHÁZ.

Felsőbb

engedélyvel.

Kolozsvártt, ma, Szombaton, január 15-én, 1860.

A fennálló országos szini választmány pártfogása és HAVI MIHÁLY igazgatása alatti dalszintársaság által

BARÁTI SÁNDOR jutalmául adatik:

A ZSIDÓHÖLGY.

Nagy opera 5 felv. Irta Scribe, fordította Jakab István, zenéjét Halevy. Az új jellemzeteket készíté Geck és társai.

S z e m é l y z e t :

Császári helytartó	—	—	—	Simonyi.	Recha, leánya	—	—	—	Ferenczi I.
Arnold gróf, a helytartó unokája	—	—	—	Pauli.	Theobald, polgármester	—	—	—	Marzelli.
Isabella, a helytartó unokahúga	—	—	—	Fridrikné.	Egy tiszt	—	—	—	Tótfalusi.
Gilbert de St. Mars, a templom rend nagy perjele	—	—	—	*BARÁTI.	Porkoláb	—	—	—	Bartha.
Albert, haditiszt	—	—	—	Bokor.	1-ső } polgár	—	—	—	Alajos.
Eleazár, ékárus	—	—	—	Follinus.	2-ik }	—	—	—	Felix.

Harczosok, polgárok, polgárnők, nép. Idő: a 13-ik század.

A t. cz. közönség kegyébe ajánlja magát a

jutalmazando.

Tisztelettel kéretnek a páholy- és zártszék bérle t. uraságok helyeik meg- vagy nem tartása iránt déli 12 óráig rendelkezni, hogy azontul másoknak is szolgálhassunk.

Az opera tartalma 10 ujkraczarért kapható.

Helyek ára: Felső páholy 2 ft 10 kr. Közép páholy 3 ft 15 kr. Alsó páholy 2 ft 63 kr. Zártszék 70 kr. Földszint 42 kr. Altiszti jegy 21 kr. Karzat 18 kr. oszt. ért.

Kezdeté fél 7 órakor, vége 9 után.